

هُوَ الَّذِي جَعَلَ الشَّمْسَ ضِيَاءً وَالْقَمَرَ نُورًا
وَقَدَرَهُ

مَنَازِلَ لِيَتَعَلَّمُوا عَدَدَ السِّنِينَ وَالْحِسَابَ مَا خَلَقَ اللَّهُ ذَلِكَ إِلَّا بِالْحَقِّ يُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ
يَعْلَمُونَ (5)

اوست کسی که خورشید را روشنایی بخشید و ماه را تابان کرد و برای آن منزهایی معین کرد تا شماره سالها و حساب را بدانید خدا اینها را جز به حق نیافریده است نشانه‌ها [ی خود] را برای گروهی که می‌دانند به روشنی بیان می‌کند(5)

سوره: یونس

نوشته: محمد میرویس غیائی

خداوند غالب و حکیم در این آیه کریمه نور خورشید و ماه را از هم فرق کرده است: (هو الَّذی جعل الشمس ضیاء و القمر نوراً) یونس (5) او ذاتی است که گردانیده خورشید را روشنی و ماه را نور) اول را به ضیاء یاد کرده است و دومی را به نور، اگر ما در کتب قاموس عصری بنگریم جواب درست را در تفریق این دو لغت و معانی هر کدام نماییم که ضیاء اصل روشنی و نور که برگرفته

از روشنی دیگری است، اگر معنای ضیاء را این بدانیم که همان روشنی که آنرا حواس بینایی انسان درک میکند و اگر بمعنای نور ببینیم آن بر گرفته از نار(آتش) است که روشنی می افشاند. اکثر کتب قاموس میان نور و ضیاء فرق نمیکنند و آندو را دو لغت در یک معنای مترادف میدانند، ولی خداوند خالق این هستی میان این دو فرق کرده است، آیا این امر دلیل علمی دارد؟

درینجا لازم میدانم که بعضی آیات دیگر را یاد آوری کنم که نور خورشید و ماه را بیان میدارند، مثلاً در این دو آیه ذیل: و جعل القمر فیهن نوراً و جعل الشمس سراجاً (و گردانیده است ماه را که در آن نور است و گردانیده است خورشید را چراغ) (و بنیاداً فوقکم سبعا شداداً، و جعلنا سراجاً و هاجاً) (و بنا نمودیم بالای شما هفت - فلک - سخت و گردانیدیم چراغ روشن). اینجا خداوند یکبار خورشید را به چراغ تشبیه کرده است و بار دیگر به چراغ روشن که با برق روشن میشود، و ماه :خداوند آنرا به به نور یاد کرده است، اگر ما به علم فیزیک دانشگاهی بنگریم می بینیم که منبع نور به دو قسم تقسیم میشود: منبع مستقیم مثل روشنی خورشید، ستاره ها، چراغ، شمس و غیره... و مصادر غیر مستقیم مثل ماه و سیاره ها. این آخری ها نور خود را از منابع دیگر مثل خورشید میگیرند و دوباره منعکس میسازند، خورشید و چراغ در این ویژگی مشترک اند که هر دو خود مستقیم منبع نور اند، ازاین رو خداوند خورشید را به چراغ روشن تشبیه کرده است ولی ماه دراین ویژگی با خورشید و چراغ مشترک نیست، ازاین رو خداوند در هیچ آیه ی ماه را به چراغ تشبیه نکرده است چون ماه روشنی خود را از خورشید میگیرد و دوباره پخش میکند و دانای با حکمت آنرا نور نامیده است (برگرفته از سرنوشت)

منبع: اثبات اعجاز علمی قرآن کریم

<http://islam-pdf.persiangig.ir>